

't KONTAKT

April 2026, 40^e jaargang nr. 8

Redactieadres:

De Tuinen 20, 8471 XP Wolvega, telefoon 688380 >> E-mail: kontakt@ter-idzard.nl

Inleverdatum volgend nummer 3 mei 2026

Verschijningsdatum 19 mei 2026

Deze maand

Colofon

Voorzitter:

Sjoukje Kuipers
Tel.: 06-13097194

Advertenties:

Martin Meijners

Penningmeester:

Sipke Kalsbeek
Rek.nr.:
NL64RABO0371935121
Tel.: 06-45302626

Coördinatie Gastschrijvers:

Sjoukje Kuipers
Tel.: 06-13097194

Coördinatie Puzzel,

Ledenadministratie:

Jellie Boersma
Tel.: 0641417322

Coördinatie Typewerk:

Vronie de Groot
Tel.: 06-53610370

Typewerk:

Marijke de Kan
Ilja de Kan

Redigeerwerk:

Janneke Florijn

Prepress:

Sjoukje Kuipers
Marijke de Kan

Printwerk:

Drukkerij van Dijk

Website:

Harry Bouman
nieuws@ter-idzard.nl

Een uitgave van de
vereniging voor
't Plaatselijk Belang
Eensgezindheid
voor de dorpen Ter Idzard,
Olde- en Nijeholtwolde.
Verschijnt 10 keer per jaar

Abonnementsgeld:
€ 5,50 per jaar

April is van oudsher de maand van het grillige weer en dat zie je terug in de weerspreuken. Hier zijn de leukste en meest kenmerkende spreuken voor deze maand: **Nu lacht hij met zonnegloren, dan smijt hij hagelstenen om de oren** - een plastische manier om te zeggen dat je je zonnebril en paraplu tegelijkertijd nodig hebt. Kledingadvies uit de oude doos: **Ontkleed u niet voor half april** - een waarschuwing om je winterjas nog niet te diep in de kast te stoppen, hoe lekker het zonnetje ook voelt. Maar in de natuur is het voorjaar, ze kleurt steeds meer met de roze kersenbloesems, de knalgele forsythia en het frisgroene blad aan de bomen. De vogels die 's ochtends bij het ontwaken voor je zingen, het hoogste lied! In dit Kontakt een spontane inzending van een vogelliefhebber, de 'Big Five' in één polder.

René als gastschrijver van deze maand, titel van zijn schrijven: zinloos werk. *'Sinds de corona lijkt het wel dat in zo'n beetje elke sector schreeuwend behoefte is aan personeel. De mensen zijn niet meer aan te slepen. De sectoren c.q. bedrijven buitelen over elkaar heen in de jacht naar goede arbeidskrachten. Hoe is dat toch zo snel ontstaan?'*

Van het Dorpsarchief een interessant verhaal over Burenplicht van voor 1900. De redactie heeft gehoord dat Suze Sanders er veel tijd in heeft gestoken om dit verhaal, geschreven door Koop Gorte te vertalen uit het Stellingwerfs. Veel leesplezier!

Sjoukje Kuipers

Agenda De Drie Dorpen

16.04.2026	Algemene Ledenvergadering Plaatselijk Belang	20.00 uur
21.04.2026	Koersbalmiddag	14.00 uur
21.04.2026	Bulthap	17.00 uur
24.04.2026	Klaverjassen VVO Oldeholtpade	20.00 uur
28.04.2026	Koffie-ochtend	10.00 uur
02.05.2026	Activiteitencommissie: Tijdreizen door mid-Fryslân	12.50 uur
12.05.2026	Koffie-ochtend	10.00 uur
22.05.2026	Klaverjassen VVO Oldeholtpade	20.00 uur
26.05.2026	Koffie-ochtend	10.00 uur
25.06 – 28.06	Dorpsfeest	

Inlever- en verschijningsdata 't Kontakt

Seizoen 2025/2026:

Inleverdatum kopij

Verschijningsdatum

3 mei 2026

19 mei 2026

31 mei 2026

16 juni 2026, afhankelijk van dorpsfeesten evt.
andere datum

Oproep Dorpsarchief

Het Dorpsarchief Idzawolde bestaat al sinds 1999. Dit Dorpsarchief wil de historie van onze drie dorpen conserveren. Wij zijn op zoek naar foto's, documenten, brieven, aktes, geboorte-/trouw-/rouwkaarten, ledenlijsten enz. Denk hierbij ook aan verenigings-administraties.

Deze documenten zijn van harte welkom en wij zullen ze bewaren, bestuderen en toegankelijk maken voor geïnteresseerden.

Henk de Vries 0561 – 688393

Joop Sanders 0561 – 688401

Of digitaal te sturen per e-mail naar archieff@ter-idzard.nl

Gooi niets weg, denk eerst aan Dorpsarchief Idzawolde

PERSBERICHT

Verhalenavond onthult thema 2026 op Wereldverteldag: *Mijn roots*

Fryslân, 20 maart 2026 – Op Wereldverteldag maakt Verhalenavond het thema voor 2026 bekend: *Mijn roots*. Op vrijdagavond 20 november 2026 worden opnieuw door heel Fryslân persoonlijke verhalen gedeeld, dicht bij huis en in kleine, intieme groepen.

Met *Mijn roots* nodigt Verhalenavond iedereen uit om stil te staan bij waar je vandaan komt. Wat heeft jou gevormd? Welke mensen, plekken of herinneringen draag je met je mee? Verhalen kunnen alle kanten op: van opgroeien in een dorp waar iedereen je kent, het verlaten van je geboortegrond en terugkeren, tot de invloed van een opa of moeder, leven tussen twee culturen, of opnieuw beginnen na een ingrijpende gebeurtenis. Ook kleine, alledaagse herinneringen zijn waardevol: een geur uit je jeugd, een plek waar je altijd naar terugkeert, of een uitdrukking die thuis vaak werd gezegd.

Verhalen worden verteld aan de keukentafel, in een buurthuis of in de bibliotheek. Luisteren is daarbij net zo belangrijk als vertellen. Zo ontstaan open gesprekken die verbinden en nieuwe perspectieven bieden.

Oproep aan vertellers

Verhalenavond is op zoek naar vertellers die hun persoonlijke verhaal willen delen. Iedereen kan meedoen; ervaring is niet nodig. Een verhaal hoeft niet perfect te zijn, als het maar van jou is! Vanaf nu kunnen vertellers zich weer aanmelden voor de editie van 2026.

Verhalenavond is een project van het Fries Bibliotheken Netwerk en wordt mogelijk gemaakt door vele partners. De organisatie op de vertellocaties ligt in handen van vrijwilligers verspreid over de provincie. Daarnaast doen ook diverse organisaties mee, die zelf een Verhalenavond op locatie verzorgen. Meer informatie en aanmelden: www.verhalenavond.nl

Voor meer informatie over Verhalenavond kun je contact opnemen met Wini Weidenaar via 06-12362259 of via info@verhalenavond.nl.

Foto: Verhalenavond 2025

Fotograaf: Lucas Kemper

Dankbetuiging

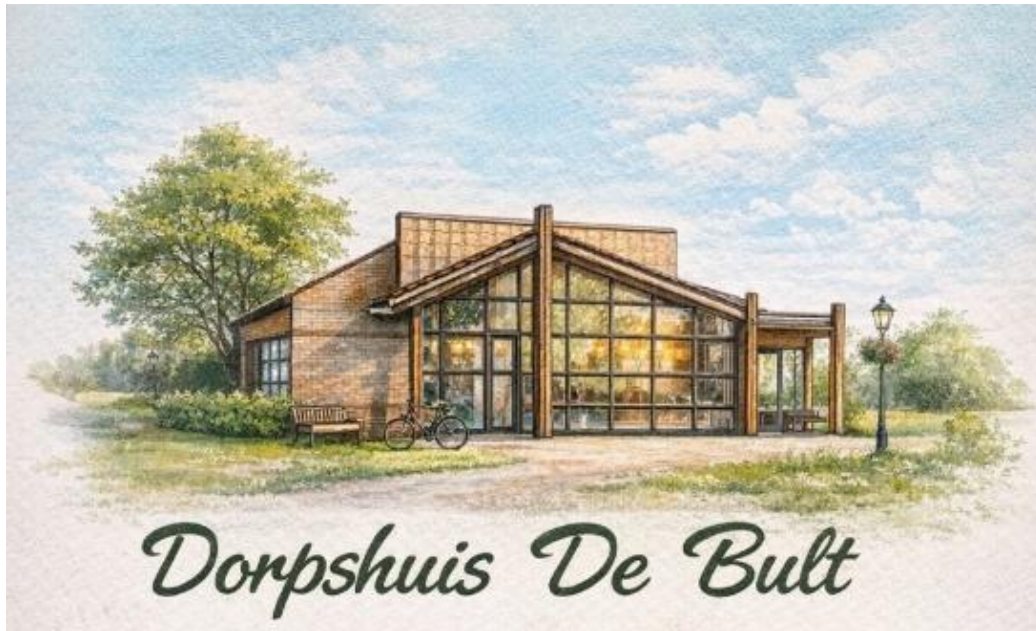

W

Wij willen iedereen hartelijk danken voor uw steun
en medeleven betoond na het overlijden
van onze lieve man, vader en opa

Jan Punter

Pietje Punter-Postma
kinderen en kleinkinderen

**Vrienden van het Dorpshuis
Stichting Dorpshuis Ter Idzard, Olde- en Nijeholtwolde**

De incasso-opdrachten voor de Vrienden van het Dorpshuis worden begin mei geïncasseerd.

Voor diegene, die dat niet automatisch doen: wij komen niet meer langs de deur maar mocht u ons alsnog willen steunen, dan kan dit door een vrijwillige bijdrage te storten. Om uw gift voor u en ons eenvoudiger te maken kunt u de Stichting Dorpshuis machtigen om de gift automatisch te incasseren. De gift zal dan jaarlijks rond mei in één termijn van uw rekening geboekt worden.

Intrekking van de machtiging dient tijdig schriftelijk te worden gericht aan:
Stichting Dorpshuis Ter Idzard, Olde- en Nijeholtwolde
t.n.v. M Hornstra, Idzardaweg 7 8476 EL Ter Idzard
mail m.hornstra@kpnmail.nl

Michiel Hornstra, penningmeester Stichting Dorpshuis Ter Idzard, Olde- en Nijeholtwolde
IBAN NL15 RABO 0371 9050 60 (Incassant ID: NL71 ZZZ 01036 1530 00)

Wilt u een machtiging, neem dan contact op met Michiel Hornstra.

We willen jullie allemaal heel hartelijk danken voor de financiële bijdrage.

Bestuur Stichting Dorpshuis De Bult

Oproep

VocaLinde heeft een nieuwe dirigente

Na een bijzondere periode van maar liefst 35 jaar o.l.v. Hinke Jelsma is er een nieuwe dirigent op “de bok” gekomen bij popkoor VocaLinde in Oldeholtpade. Vanaf begin januari staat er nu een nieuwe leidster in de persoon van Helga Buitendijk uit Bantega voor het koor. Ook was het nodig om te switchen van oefenavond en we zingen nu op donderdagavond in de zaal achter de Rustende Jager.

De eerste weken was het best aftasten van beide kanten. Het is dan fijn te concluderen dat we elkaar steeds beter beginnen aan te voelen. We zijn een koor van ongeveer 35 leden, het verloop is minimaal maar nieuwe aanwas is ook best moeilijk te vinden. Zoals bij veel gemengde koren is het lastig zoeken naar mannen terwijl juist de bas en tenor onmisbaar zijn om 4-stemmig te kunnen zingen. We zijn een popkoor en dat betekent dat we een breed scala aan titels van de hedendaagse muziek ten gehore brengen. Herkenbare muziek die meestal door de eigen dirigent is gearrangeerd om bij het koor te laten passen. Maatwerk dus en dat maakt het juist zo mooi om in een koor te zingen. Je kent het liedje omdat het veel op radio voorbij komt maar de kunst is, om het dan 3- of 4-stemmig met elkaar te gaan zingen waardoor het een nieuw jasje krijgt. Dat betekent dat je elke week moet oefenen met je medekoorgenoten en bijvoorbeeld thuis je eigen partij moet meezingen met het oefenbestandje wat de dirigent voor je heeft aangemaakt.

Wil je dat ook, dan ben je van harte welkom **op donderdagavond van 20.00 uur tot 22.00 uur** in de zaal van **De Rustende Jager in Oldeholtpade**. Kom eerst een maand geheel vrijblijvend mee doen om te ontdekken hoe fijn het is om bij ons mee te zingen.

Vooraf mannen zijn van harte welkom. Meer info vooraf? Henk Ragers 06-53477221 of ragersh@gmail.com

Bestuur VocaLinde

Kledinginzameling De Striepe

In samenwerking met Bags2school (www.bags2school.nl)

Wanneer: **Woensdag 13 mei 2026**, 08.00-08.30 en tussen 12.15 en 13.00
Maandag 18 mei 2026, 08.00-08.30 en tussen 14.15 en

15.00 Inleverpunt: De Striepe (Hoofdweg 193, 8474 CE Oldeholtpade)

Hoe levert u het in: in afgesloten (vuilnis)zakken

Wat wel en wat niet?

 <p>WAT MAG WÉL INGEZAMELD WORDEN?</p> <ul style="list-style-type: none">- GOEDE KWALITEIT TWEDEHANDS KLEDING- LAKENS- GORDIJNEN- KNUFFELBEESTEN- SCHOENEN (PER PAAR)- RIEMEN/CEINTUURS- HANDTASSEN	 <p>WAT MAG NIET INGEZAMELD WORDEN?</p> <ul style="list-style-type: none">- VUILE OF NATTE KLEDING- GESCHEURDE OF BESCHADIGDE KLEDING- ENKELE SCHOENEN- AFGEKNIPT MATERIAAL- MATTEN- TAPIJTEN- KUSSENS/DEKBEDDEN- BEDRIJFSKLEDING
---	---

Doel van de actie:

Geld inzamelen voor het financieren van activiteiten voor de kinderen van De Striepe en een bijdrage leveren aan het verminderen van de afvalberg.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de OV via ov.destriepe@comprix.nl

Alvast enorm bedankt voor uw hulp bij deze inzameling!

De Bulthap

*Dinsdagmiddag
21 april*

om 17.00 uur

Menu:

Voorgerecht: Kippensoep

*Hoofdgerecht: Pompoenstoof met rode
linzen en rookworst*

Nagerecht: Ys met.....

Opgave vóór 19 april bij:

Jellie Boersma

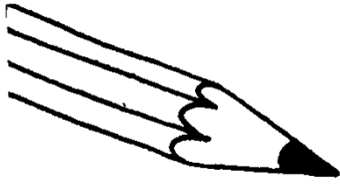
Tel: 0641417322

Mail: jellieboersma@gmail.com

Kosten: €7,50 pp

Consumpties voor eigen rekening

Te Gast

RENÈ ZWARTJENS

ZINLOOS WERK

Sinds corona lijkt het wel dat in zo'n beetje elke sector schreeuwend behoefte is aan personeel. De mensen zijn niet meer aan te slepen. De sectoren c.q. bedrijven buitelen over elkaar heen in de jacht naar goede arbeidskrachten. Hoe is dat toch zo snel ontstaan?

Er wordt vaak gezegd "sinds corona". Maar heeft dat allemaal iets met corona van doen gehad? Dat lijkt mij toch niet echt. Corona is slechts een rimpeling in onze geschiedenis en volgens mij van geen betekenis voor de arbeidsverhoudingen.

Het is een feit dat we langzaam aan vergrijzen. Ja, dat ziet iedereen. En ouderen worden steeds ouder. De gemiddelde leeftijdsgrens schuift nog steeds iets op naar boven.

De verhouding van het aantal werkenden ten opzichte van pensionado's is nu nog ongeveer 3 op 1. Rond 2040 zal dat ongeveer 2 op 1 zijn. Werkenden, die de AOW van ouderen in stand moeten zien te houden; dat is een belangrijk en ook zorgelijk gegeven want deze verhouding heeft ook gevolgen voor zorguitgaven, productiviteit en innovatiekracht.

Maar tegelijkertijd werken ouderen al langer door dan ooit tevoren, al dan niet in deeltijd. De oudere van nu is over het algemeen vitaler dan de oudere van vroeger en wil en kan daardoor volgens mij ook wat langer doorwerken, eventueel in een andere functie binnen een bedrijf. Ik snap de regering wel, dat men de leeftijdsgrenzen voor werkenden wat wil opschuiven.

Ik hoor vaak mensen zeggen dat je niet te laat moet stoppen met werken om voldoende tijd te hebben om te genieten van je oude dag omdat het zo maar voorbij kan zijn. Ja, dat is zo. Dat kan. Maar genieten doe je volgens mij elke dag, ook in je werkzame leven. En als ik tegenwoordig zie hoeveel er gereisd wordt, heb ik niet het idee dat er beslist na pensionering nog "veel schade" op dat gebied ingehaald hoeft te worden. Daar waar vroeger misschien één keer op vakantie werd gegaan met de auto, vliegen we nu als het kan meerdere keren per jaar met "de blauwe KLM-vogel" de wereld uit. En als je als jongere tegenwoordig na je studie geen wereldreis meer maakt, tel je al bijna niet meer mee. Dus iets langer werken is volgens mij helemaal niet zo raar.

We hebben meer mensen dan ooit in Nederland. De autochtone bevolkingsgroep in Nederland is aan het dalen want we krijgen nog slechts 1,43 kinderen per Nederlandse vrouw.

En dat is te weinig om de bevolking in stand te houden. Daarvoor zouden minimaal 2 kinderen per vrouw geboren moeten worden. Maar het aantal inwoners in Nederland wordt op andere manieren wel gecompenseerd. Of we dat nu leuk vinden of niet.

Hoe kan het dan toch, dat we overal zoveel personeel tekort komen?

Heeft dat te maken met het feit dat mensen niet meer full-time willen werken? Misschien is dat voor een deel waar. Indien alle deeltijders wat meer uren zouden kunnen werken zou dat zeker wat schelen. En als onze allochtone medelanders eerder aan het werk zouden mogen zou ook schelen, maar...

Ik ga vanuit mijn eigen beleving, die verder nergens op gestoeld is en mogelijk een compleet foute analyse is, hier voor een ander deel een antwoord op proberen te geven.

Wat hebben we tegenwoordig toch veel zinloos werk dat gedaan wordt. Mensen, die zich in mijn beleving zoveel nuttiger konden maken op de arbeidsmarkt en voor de maatschappij.

Ik hoop niet dat ik mensen voor het hoofd stoot als ik zomaar uit de losse pols een paar beroepsgroepen noem. Maar wat hebben we nu bijvoorbeeld aan:

- 1) **Influencers.** Hoe onnoemelijk veel mensen houden zich bezig met het maken van onzinnige vluchtige flutfilmmpjes op het internet, die massaal bekeken worden en waarbij met name onze jeugd wordt beïnvloed, veelal op een verkeerde manier. Ze creëren een vluchtige nepwereld. En die mensen die die filmmpjes maken, worden er vanwege o.a. reclame-inkomsten nog schatrijk mee ook. Ik verbaas me daar hogelijk over.
- 2) **Allerlei vormen van coaches.** Nog zo'n ongrijpbare beroepsfamilie. Zijn we in onze samenleving zodanig de weg kwijt dat we ons aan laten praten hoe we ons leven moeten inrichten? Dat we gezonder moeten leven? Dat we lief moeten zijn voor elkaar? Er bestaan tegenwoordig therapieën van vóór de geboorte tot aan je graf. Dat hebben we toch niet allemaal nodig? We weten toch heel veel zelf wel als je een beetje nuchter nadenkt. Alleen, we moeten het kennelijk horen van een "professional" voor we gaan acteren. Het lijkt wel *booming business* te zijn. Voor elk ongerief of ongemak rennen we tegenwoordig naar een coach of een therapeut. En dan heb ik het nog niet eens over alle coaches, die de coaches coachen.
- 3) **Beveiligers.** Ongeveer 30 à 35 jaar geleden ontstond het beroep van beveiligers omdat de politie steken liet vallen en/of te duur werd voor bepaalde werkzaamheden of hoe dan ook, toen met name bij evenementen. Dat was toen veelal deeltijdwerk of vrijwilligerswerk tegen een kleine vergoeding. Prima, niks mis mee. Voorheen waren dat mensen die op de arbeidsmarkt vaak in uitvoerende beroepen zaten en geld verdienden voor zichzelf of voor hun baas en dit erbij deden. Nu, vooral door politieke regels en angsthazerij, zijn er voor "elk wissewasje" beveiligers nodig. Beveiligers die fulltime banen hebben gekregen in winkels tegen winkeldiefstallen, bij GGZ-instellingen tegen agressieve patiënten, op industrieterreinen tegen inbraken, bij kroegen en evenementen tegen agressieve gasten, noem maar op. Zelfs een klein dorpsfeest moet op vergunning al beveiligers in dienst nemen.

We hebben het inmiddels over vele duizenden menskrachten die controleren, kijken, aanwezig zijn, uiteraard heus wel ingrijpen als dat nodig is, maar eigenlijk vooral niet productief zijn. Ze kosten de opdrachtgever geld, maar produceren niets, wat gewoon zonde is van de capaciteit aan menskracht die anders ingezet had kunnen worden.

- 4) **Bezorgers van eten en pakketten.** Wat rijden er een auto's rond om van alles en nog wat rond te brengen. De ene pakketauto na de andere rijdt door onze straten en bij tijd en wijle achter elkaar aan. Zelfs bij ons op de Slingerweg. In de steden is men er al helemaal spuugzat van omdat die auto's telkens midden op de krappe wegen stilstaan en het doorgaande verkeer belemmeren om een pakketje te brengen terwijl die persoon natuurlijk niet thuis is. Waarom gaan we niet meer zelf gewoon even naar de winkel voor onze boodschappen en houden we onze eigen middenstand in ere? Voor elkaar en met elkaar. Iedereen blij. Zie de lege winkels in de winkelstraten! En is dat nu echt zoveel duurder?

Ik kan zo wel even doorgaan. De mensen die deze beroepen kiezen hoeft je niets kwalijk te nemen, want het zijn kansen die geboden worden om noodzakelijk je geld te verdienen. Maar al dit soort beroepen zouden we in een gezonde maatschappij gewoon niet nodig moeten hebben.

En aan wie ligt het nu dat we al deze mensen in deze beroepen terecht zien komen? Dat ligt natuurlijk aan ons zelf. Want wij houden dit soort beroepen in stand. Wij sjouwen massaal naar therapeuten toe, à la dokter Rossi (Gooische Vrouwen). Wij kijken massaal naar heel veel onzin op internet. Wij maken er in onze maatschappij een zodanige toestand van, dat al die beveiligers kennelijk nodig zijn. Wij, ook ik een enkele keer, kopen massaal bij internetbedrijven en laten onze winkels links liggen.

We zijn (te?) verwend geraakt in dit welvarende landje, met alle gevolgen van dien. Wij zouden allemaal weer wat meer “*back to basic*” moeten gaan. Wij maken dat dit soort gecreëerde beroepen in een behoefte voorzien en roepen tegelijk “ach en wee” over de krappe arbeidsmarkt en personeelstekorten.

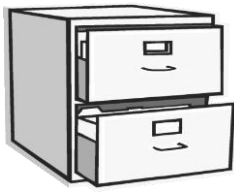
Wat zou het fantastisch zijn als al die mensen (in mijn ogen) wel zinvol op de arbeidsmarkt actief zouden zijn. Dat zou heel wat personeelstekorten schelen in beroepen die er toe doen en waarin mensen, vooral nu, keihard nodig zijn.

Na het lezen van dit epistel zult u zich misschien als prikkelende reactie willen vragen: “En hoe zinvol is de politie dan eigenlijk?”

Tsja.....

U mag hier zelf uw eigen mening over vormen. Ik heb een brede rug.

Volgende gastschrijver: Alie Mulder

Het Dorpsarchief

Eeuwboeken Ter Idzard, Olde- & Nijeholtwolde openbaar !!

De rechten van de eeuwboeken over onze drie dorpen zijn in het bezit gekomen van de Vereniging Historie Weststellingwerf e.o. (VHW). Deze vereniging is druk aan het digitaliseren van diverse documenten en onder deze digitaliseringsactie vallen sinds kort de huidige eeuwboeken van schrijver Gerrit de Vries. De boeken bestaan elk uit rond de 300 bladzijden en zijn allen in kleur uitgevoerd.

Via een link zijn ze per pagina op te roepen en in te zien, maar ook te downloaden. Hieronder deze links:

Olde & Nijeholtwolde: <https://www.historieweststellingwerf.nl/de-boekenstelling/eeuwboek-oldeholtwolde-nijeholtwolde/>

Ter Idzard: <https://www.historieweststellingwerf.nl/de-boekenstelling/eeuwboek-ter-idzard/>

Wanneer u naar de site van onze dorpen gaat via “Nieuws”, dan kan u deze linken gewoon aanklikken en komt u bij één van de beide boeken terecht. Hiermee vervalt onze acties om nog tweedehands boeken op te sporen. Wel blijven wij openstaan voor boeken die u niet meer in uw bezit wilt houden en zullen wij deze per opbod aanbieden.

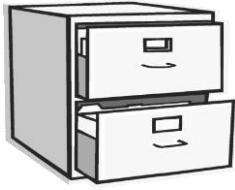
Eenmaal aangekomen op de betreffende pagina, zal u de omslag van het boek zien. Hieronder zijn vervolgens de twee kaarten te zien van 1904 en 2004. Op deze twee afbeeldingen zijn de panden te vinden met zowel oude als nieuwe huisnummers (helaas niet heel duidelijk).

Wanneer u verder naar beneden scrollt, ziet u de eerste pagina van het boek. Helemaal linksonder ziet u twee pijlen waarmee u door het boek kan navigeren. Wanneer u de gewenste bladzijde heeft gevonden dan kan u deze downloaden met een rechter muisklik en de optie kiezen “*Afbeelding opslaan als.....*”

Ook via het nieuws van onze website is er een link aangebracht, waar u eenvoudig op kunt klikken.

Veel succes.

Dorpsarchief Idzawolde

Het Dorpsarchief

Geschreven door Koop Gorte en vertaald door Suze Sanders.

Burenplicht van voor 1900 onmisbaar

In ons Stellingwerfer land had haast ieder dorp een kerk of een andere plek waar je op zondag naar de preek van de dominee of pastoor luisteren kon. Een uur vóór de preek luidde dan de kerkklok en wist je dat er een preek was.

Eerst vertel ik even wat over het klok luiden. De meeste kerken hadden een klok of een klokkenstoel die in de meeste gevallen naast de kerk stond. Het klok luiden was vroeger van grote betekenis voor de dorpsgemeenschap. Dat bepaalde het ritme van het dorpsleven. Vooral van belang was het klok luiden als er iemand overleden was. Ik heb eens een stokoud rijmpje gelezen, dat Fokke van Lute (Fokke Middendorp) ooit eens in een Stellingwerfer krant had gezet, waar de klok bij een overlijden van iemand voor diende:

*Ik luid de klok, toe luister dan,
Drie keer drie, nu is het een man.
Ik luister nauw,
Twee keer drie, nu is het een vrouw.
Ik luid de klok, hoor de wind,
't Is een keer drie, nu is 't een kind.
En luidt de klok voor U een keer,
Maar gij hoort hem dan niet meer.
Wees daarom iedere dag bereid,
Voor de overgang naar de eeuwigheid.*

Vroeger in de dorpen kende iedereen elkaar, het was eigenlijk een grote familie. De dorpen hadden heel veel boeren. De mensen waren al heel vroeg aan het werk, voor de boeren was vijf uur 's morgens heel gewoon. Maar de dorpsklok zorgde ook voor een korte pauze. Hij luidde dan 's morgens om acht uur, maar er waren ook dorpen waar de klok om zeven of om negen uur luidde.

Om twaalf uur 's middags luidde de klok voor etenstijd en 's avonds om zes of zeven uur luidde hij nog een keer, dat betekende dat de dag goed was geweest.

De klok van het dorp had toen een echte betekenis. Een horloge meenemen was eigenlijk overbodig, de klok was er immers wel.

De klok luidde ook als er gevaar was, vooral vroeger toen het IJsselmeer nog de Zuiderzee was en er een zware storm op komst was, dan moesten de dijken bewaakt worden. Ook bij brand of oorlog werd de klok geluid en als er iemand ging trouwen of als er een kindje werd geboren. Zo was de dorpsklok van vroeger de alarminstallatie van het dorp.

We blijven even in de tijd van vroeger, de burenplicht. Als er een sterfgeval was, was naaste buurman verplicht het sterfgeval te leiden en te verzorgen. De naaste buurman was dan de hoofdbuur die alles moest regelen. Eerst moest hij er voor zorgen dat de klok geluid werd, de timmerman werd gewaarschuwd en bij de gemeente werd het sterfgeval aangegeven.

Buurman's taak was ook het verzorgen van de overleden persoon. Bij een man moest hij dir zelf met een paar andere buurmannen dit klaren; wassen en dan aankleden met het doodshemd. Als het en vrouw was, dan droeg hij tijdelijk zijn taak over aan zijn vrouw en de naaste buurvrouw. Het doodshemd hoorde vroeger al bij de uitzet als je ging trouwen. Bij heel oude mensen was het hemd tegen die tijd soms al helemaal versleten.

De hoofdbuurman moest het lijk ook in de kist opbaren. Dat gebeurde vaak in de mooie kamer, die vaak maar een paar keer per jaar gebruikt werd met een verjaardag. De gordijnen of vensterluiken werden gesloten, de klok werd stilgezet en de spiegel met een doek bedekt. Zo had de hoofdbuur zijn eerste plicht vervuld.

Verder was het de taak van de familie zelf. Met vijf dagen (dit was de regel) was dan voor de familie de begrafenis en de droevige dagen van rouw, bij enkele families kon de rouw wel een half jaar duren en die droegen dan zwarte kleding. De overledene werd door de burenen het huis uitgedragen, dit werd altijd door de voordeur gedaan. Deze deur werd ook maar zelden gebruikt. Alleen bij een trouwpartij of dus met een sterfgeval. Was die mogelijkheid er niet, dan werd er een ruit uit het kozijn genomen, zodat daar de kist doorgeschoven kon worden. Ik heb wel eens gehoord dat het een oud heidens gebruik was. Zo zou de geest van de overledene, die het nu op een levende voorzien had, misleid worden. Het zijn oude Stellingwerper gebruiken die niet zo gauw aan de kant worden gezet.

Het vervoer van de overledene ging altijd met de boerenwagen, waarvan de bodem was bedekt met een laag lang roggestro. De boerenwagen werd bespannen met een zwart paard, en soms ook wel met twee. Het vervoer naar de kerk of herberg ging altijd over de openbare weg. Als er in dertig jaar geen gebruik meer van werd gemaakt, dan werd het ongedaan gemaakt.

Tegelijk met het naar buiten dragen van de overledene, ging vroeger ook de familie uit huis, ze gingen een uur voor de begrafenis naar de burenen. Het zwarte doodskleed werd over de kist gelegd. Vroeger bij het overlijden van een kraamvrouw kwam er ook nog een laken in vieren gevouwen erbij overheen. Dan ging de kleine stoet, met de hoofdbuur voorop naar de kerk of herberg. De hoofdbuurman liep dan voor het paard of de paarden uit. In de kerk of herberg werd de kist met het voeteneind naar de uitgang gezet. De hoofdbuurman inspecteerde dan nog even het gegraven graf. Er werd begraven met het gezicht naar het oosten. Op het vastgestelde uur verzamelden de hoofdbuurman en de naaste familie zich in de kerk of herberg en gaf de leiding over aan de predikant (dominee).

Die hield zijn toespraak en ging voor in het gebed. Was hij uitgesproken dan kon er afscheid worden genomen van de overledene.

Ook hier had de hoofdbuurman de leiding en ging tijdens het afscheid nemen bij de kist staan. Hij gaf vervolgens het sein aan de dragers om de kist uit de kerk of herberg te dragen. De kist werd weer op de boerenwagen gezet en met een of twee paarden ervoor ging de stoet naar het kerkhof.

De dragers liepen naast de wagen. De hoofdbuurman liep als eerste achter de wagen en dan volgde de dominee en de naaste familie. Dan volgden de mannen en de vrouwen sloten de stoet. Ze liepen twee aan twee, maar er waren ook plaatsen waar er alleen gelopen werd. Als iedereen de kerk of de herberg had verlaten om naar het kerkhof te gaan dan werd de klok geluid. Bij het kerkhof zetten de dragers (allemaal burens) de kist op een draagbaar en ging de stoet twee keer het kerkhof rond. Dit was weer een oud heidens gebruik om de kwade geesten te verdrijven.

Bij het zwijgen van de klok deed de dominee nog een kort woordje en een gebed. Daarna droeg de hoofdbuurman de kist over aan de burendragers. Daarna ging iedereen weer met de hoofdbuurman voorop naar de herberg.

Bij het overlijden van een kind beneden de leeftijd van een jaar, deden twee burens burenplicht. In de avonduren werd het kistje met twee burens en de vader naar het kerkhof gebracht en begraven. Van al die plichten stond geen letter op papier. Het ging zo over van oud op jong. Ook een jonge buurman kon als hoofdbuurman dienst moeten doen, dat heeft bij verscheidende mensen heel veel zweetdruppels gekost.

Nog even over het paard dat voor de koets liep, dat moest altijd het zwarte paard wezen dat het dichtste bij woonde. Het mocht geen drachtige merrie zijn. De kleur van rouw was zwart in de Stellingwerven. De mannen zwarte pakken, zwarte schoenen en een zwarte pet of hoed op. De vrouwen hadden een zwarte jurk, mantel en schoenen aan. Een zwarte hoed, soms met een sluier voor de ogen. Niet iedereen kon zich dat in die tijd veroorloven. Wie het een beetje betalen kon liet bij zijn trouwen een zwart pak maken. Met dit pak was hij zijn hele leven voor alles klaar.

Wel had de kleermaker het goed ruim bemeten. Na jaren kon dat pak er soms wat groen uitzien, dat lag dan aan de stof. In kleine dorpen kwam het wel eens voor dat de boerenknecht ook dragen moest. Hij had hier geen kleding voor en vroeg dat dan aan een dorpsbewoner te leen. Dit mocht nooit geweigerd worden en dat gold ook voor vrouwen. Het grootste probleem was vaak de hoeden van de mannen die waren nooit veel in overvloed in een klein dorp, het gebeurde nog wel eens op een begrafenis dat bij het plichtmatig afnemen van de hoed een "Hepkema"-krant (later de Leeuwarder Krant) over het kerkhof waaide.

Weer terug in de herberg of het café, hoe je het ook noemde, kreeg je dan koffie met koek en daarna koffie met een krakeling. Deze krakeling zeiden ze vroeger, was het laatste symbool van de droeve dag. In de gedraaide krakeling, achtvorm spraken ze voor het laatst van de eeuwigheid, onontkoombaar verbonden met de nu nog levenden. Daarna kwamen er broodjes, een gebruik dat nu nog soms in ere wordt gehouden. Heel vroeger kwam er een begrafenismaaltijd, dat was dan voor de familie die van ver kwamen.

Vroeger werd er ook bij een begrafenis regelmatig een sterke borrel geschonken, zoals jonge jenever, cognac of brandewijn, de drankfles was in die tijd heel gewoon ook bij een overleden mens. De naaste burens kregen bij het afleggen een paar slokjes. Ook de timmerman stond met de fles klaar en ook de kloklouder kreeg zijn deel. De timmerman was toen het duurste adres. In die tijd (vóór 1900) kostte een eiken kist ca. 10,00 gulden. Het kwam nog wel voor dat de spaarpot van de kinderen aangesproken moest worden om de kist te kunnen betalen. De drankfles kwam er ook bij zoals jullie hebben gelezen, maar er werd ook wel eens te diep in 't glaasje gekeken. Het idee van vroeger was, dat een sterke borrel ziekten tegenging. De mensen kenden toen geen virusziekten, het enige om dit soort ziekten te weren was een sterke borrel, die voorkwam besmetting en maakte de bacillen dood.

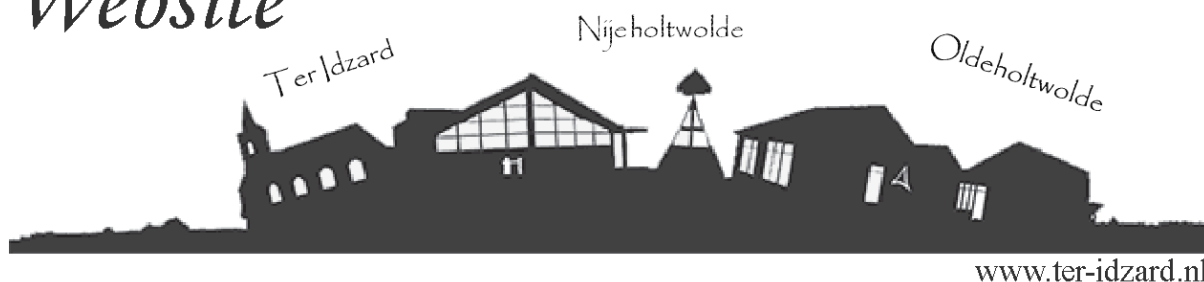
Rond 1900 was burenplicht in de kleine dorpen nog altijd het gebruik, toch kwamen er wel eens bedenkingen vooral van mensen van buitenaf, die hier in de Stellingwerven kwamen wonen. Het werd wat zakelijker.

De grafdelver, een boerenarbeider die een graf spitte, kreeg daar een paar gulden voor en ook werd wel eens een drager van buiten de gemeenschap aangetrokken die er ook een paar gulden beter van werd. Er kwamen ook klachten, over het begraven in de kerk en er omheen. Ik heb wel eens gelezen van de Grietman (burgemeester) en dichter Onno Zwier van Haren wonend in Wolvega dat hij een brief had geschreven naar de Staten van Friesland. Hij overdreef het soms ook wel eens wat en schreef dat er mensen soms flauw uit de kerk gedragen werden, niet om de preek die de dominee voorgelezen had, maar om de gedecideerde kadaverreuk. Het was dan vaak ook zo dat als een Van Haren zich daar mee bemoeide, er ook aandacht aan geschonken werd.

Zo is het onderhand al 220 jaar geleden dat er een Koninklijk Besluit kwam dat niet meer in de kerk begraven mocht worden en ook niet er vlak omheen. Zo werden dan ook door plaatsgebrek nieuwe kerkhoven buiten de bebouwde kom aangelegd maar ook met het oog op hygiëne. Als voorbeeld werd in Wolvega in 1858 bij de Nieuwe Aanleg een nieuwe begraafplaats geopend. In die tijd kwamen er buurtverenigingen en later werden dat de begrafenisverenigingen. Dat was wel een lange weg, want de burenplicht zat diep geworteld in de Stellingwerven.

In feite is er niet zoveel veranderd. Een begrafenis is nog net als vroeger. Er zijn trieste begrafenis van ouders die een kind naar het kerkhof brengen. Maar er zijn er ook die een hoge leeftijd bereikt hebben, waarvan het kaarsje helemaal opgebrand was. Natuurlijk wil niemand iemand missen, het is altijd het laatste. Een oude vrouw die een eindje in de negentig is zei eens tegen mij: "Maak er na de begrafenis maar een gezellige middag van." Zij had het al zo vaak mee gemaakt. Ze wou ermee zeggen: je ziet mensen die je al een hele tijd niet hebt gezien, o.a. familieleden of kennissen of oude burens. Toch blijft diegene die weggeraakt is, leven onder de levenden. Wij hebben hier nog wel eens het gevoel dat een goede buur beter is dan een verre vriend. Dat was vroeger zo en ik geloof dat dat nog steeds zo is.

Website

Kloppen de gegevens nog?

Bedrijven in en rond onze dorpen zijn de sponsors van onze website. Mede door hun financiële bijdragen kunnen we de website in de lucht houden. Velen doen dit al jaren.

Graag vragen we u te controleren of de gegevens van de visitekaartjes nog actueel zijn. Zo niet, dan graag een berichtje met de juiste gegevens naar: info@ter-idzard.nl.

Nieuws

In de afgelopen periode zijn de volgende berichten op de website gezet: (Je kunt ze nog bekijken.)

Fan `e Lytse Bosk wint 38 ^e dorpsquiz	07-03-2026	5 foto's	Link naar uitslag
Zonsondergang met Saharazand en de volgende morgen	09-03-2026	4 foto's	
CITI: Flutamuze neemt publiek mee op muzikale tijdreis	09-03-2026	8 foto's	
NLdoet: werkzaamheden in en rond ons dorpshuis	14-03-2026	7 foto's	
Thema-avond omtrent toekomst Plaatselijk Belang goed bezocht	16-03-2026	3 foto's	
Mooie opkomst in stembureau in Dorpshuis De Bult bij Gemeenteraadsverkiezingen	20-03-2026	4 foto's	

Nieuws delen met de website?

Neem dan contact op met onze nieuwsredactie via nieuws@ter-idzard.nl

Wil je reageren op een nieuwsitem? Dat kan. Onder elk nieuwsitem is er ruimte voor reactie.

Puzzel

Beste puzzelvrienden.

De zomertijd is weer ingegaan. Ik weet dat sommigen daar wat moeite mee hebben. Persoonlijk vind ik het heerlijk. Weer lekker lange avonden, zodat je in de avond nog een ommetje kunt maken op de fiets of met de benenwagen.

De Woordzoekerchronkel gaf geen problemen. De oplossing was: EVEN OVERWIPPEN
Ook de Cryptokraker hadden jullie weer goed. De oplossing was: KOFFERBAK
Erg fijn dat we er een nieuwe puzzelvriend bij hebben. Welkom bij de club Johan!

De stand is als volgt:

Riek Hogeling	130	Rimmie van der Wal	50
Allie Dedden	130	Sjoukje Jongstra	110
Anneke v.d. Akker	130	Sientje Hogeling	140
Hinke de Vries	130	Johan Veeninga	20

Voor jullie heb ik deze maand een Blokpuuzel en een Cryptobeeld.
Beide puzzels leveren elk 10 punten op.

De oplossing van de puzzels kan ingeleverd worden vóór 3 mei 2026.
Dit kan bij mij in de brievenbus (Scheeneweg 35) of per mail jellieboersma@gmail.com

Succes en veel puzzelplezier.

Vit de oude Kontaktdoos

Onderstaand bericht komt uit 't Kontakt van december 1994.

Betreft: Tennisbaan

SPORTVRIENDEN.

Het blijkt dat steeds meer mensen gaan tennissen.
De baan in Oldeholtpade is overbezet, en Wolvega ook.
Het aantal tennissers uit onze omgeving is groot.
Misschien is het mogelijk om een baan aan te leggen in Ter Idzard.
Het zou , in overleg met Advendo , misschien kunnen op het korfbalveld.
Om eens te peilen hoeveel belangstelling er is, willen wij U vragen
om ons daarvan d.m.v. onderstaande strook in kennis te stellen.
Als er veel belangstelling is, willen wij een informatieavond beleggen
in het dorshuis.
U kunt uw strookje in de brievenbus doen bij de (voorlopige) initiatief
nemers.

Doeke Punter Ruskemadenweg 7 Ter Idzard.
Frank Scheenstra Idzardaweg 15 Ter Idzard.

JA

Tennis op Ter Idzard lijkt mij wel wat!

naam,
adres,

Fan 'e Lytse Bosk wint 38e dorpsquiz

Een goede buur is het halve werk!

Als "import" in Ter Idzard is de dorpsquiz elk jaar weer een mengeling van gezonde spanning en lichte paniek. Want hoe goed we ook ons best doen om in te burgeren, sommige vragen blijven simpelweg taai. Probeer maar eens de juiste huisnummers bij foto's van gevels te plakken, of de officiële namen te reproduceren van beelden waar je dagelijks langs loopt zonder erbij na te denken.

Dit jaar besloten we het echter over een andere boeg te gooien. Het thema was dit keer niet alleen parate kennis, maar vooral: strategische versterking.

Een goede buur...

Het spreekwoord zegt dat een goede buur beter is dan een verre vriend, en tijdens de quiz van dit jaar bleek dat de absolute waarheid. We riepen de hulp in van onze buurman. Als geboren en getogen Ter Idzarder wist hij precies de gaten in onze kennis op te vullen. Waar wij in het duister tasten over de persoon die deze keer in de doos zat, daar wist hij direct het antwoord: "Dat was mijn vroegere buurman Joop Sanders!"

Het bleek de gouden combinatie: onze frisse blik en buurmans lokale kennis. Dat we uiteindelijk met de winst naar huis gingen, was voor ons de kers op de taart, maar de gezelligheid was natuurlijk de echte hoofdprijs.

Tot volgend jaar!

We willen de organisatie bedanken voor de fantastische avond en de pittige hersenbrekers. En een kleine waarschuwing voor volgend jaar: we weten nu hoe we het moeten aanpakken 😊

Namens het winnende team,
De Lytse Bosk & Buurman

Stembureau 9, Dorpshuis De Bult in Ter Idzard

Woensdag 18 maart om half acht in de ochtend opende stembureau nummer 9 haar deuren. De Gemeenteraadsverkiezingen van 2026 waren daar. De eerste groep vrijwilligers ontving in de ochtend 107 stemmers. Om twee uur was het wisseling van de wacht, de tweede groep vrijwilligers nam zitting. Er waren dit jaar twee vrijwilligers die voor het eerst zitting namen op het stembureau. Het is mooi om te zien dat mensen zich willen inzetten.

Om klokslag negen uur in de avond kon voorzitter René Zwartjens de stembus openen. Er zijn in totaal 340 stemmen geteld, een mooi aantal voor onze drie dorpen.

Lijst 1 VVD	73
Lijst 2 Weststellingwerfs Belang	24
Lijst 3 Groen Links/D66	39
Lijst 4 CDA	60
Lijst 5 SDW/PvdA	25
Lijst 6 BBB	41
Lijst 7 Forum voor Democratie	40
Lijst 8 Hart voor Weststellingwerf	26
Lijst 9 Lokaal rechts Weststellingwerf	10
2 ongeldige stembiljetten.	

Yvonne Doeven

De ‘Big Five’ in één polder: de stille strijd om de weidevogels van De Ontginning

In Nijeholtwolde en Nijelamer is één van de weinige plekken kievit, grutto, tureluur, wulp én scholekster zij aan zij broeden. Een collectief van boeren, nazorgers en jagers werkt er samen om hun voortbestaan veilig te stellen — met zichtbaar resultaat. Maar zonder de hulp van omwonenden is het niet genoeg.

Stop eens even als je door De Ontginning fietst of rijdt. Niet in de weilanden — die zijn heilig — maar aan de kant van de weg. En luister. Wat je hoort, is zeldzaam: een kakofonie van weidevogels, zo dicht op elkaar, zo vol en zo veelzijdig, die je nog maar op heel weinig plekken in Nederland zult tegenkomen.

Kievit, grutto, tureluur, wulp en scholekster: de zogeheten ‘Big Five’ van de Nederlandse weidevogels broeden hier allemaal. Niet op elkaars nest — elke soort heeft natuurlijk zijn eigen plek — maar gebroederlijk naast elkaar op dezelfde vierkante kilometers weiland in Nijelamer en Nijeholtwolde.

Maar die unieke situatie is niet vanzelfsprekend. Alle vijf de soorten staan zwaar onder druk. De grutto geldt al jaren als een van de meest bedreigde weidevogels van Europa. Wie dertig tot vijfendertig jaar geleden door de polders reed, hoorde een wereld die nu bijna verdwenen is. In De Ontginning proberen ze die wereld terug te krijgen en vast te houden.

Een bijzonder collectief van vrijwilligers

Achter de schermen van dit landschap werkt een collectief van vrijwilligers uit verschillende werelden. Boeren die via Elan — het Friese boerenverband — hun land en hun verantwoordelijkheid kennen als geen ander. Nazorgers van de plaatselijke Vogelwachten uit Heerenveen en Wolvega met jarenlange veldervaring. En jagers met diepgaande kennis van predatoren en hun gedrag. Verschillende perspectieven en soorten kennis komen hier samen in één gezamenlijke inspanning.

Elan en de nazorgers trekken daarin ieder vanuit hun eigen rol op. Vrijwilligers zoeken elk voorjaar systematisch nesten op en markeren die in het veld. Boeren weten daardoor precies waar ze zijn en maaien er ruim omheen. Uitgestelde maaidata geven de kuikens de tijd om groot te worden. En plasdrasgebieden — stukken weiland die bewust onder water worden gezet — bieden de jonge vogels de beschutting en het voedsel dat ze nodig hebben.

Die gezamenlijke inspanning levert aantoonbaar resultaat op. Waar in andere gebieden de weidevogelstanden nog altijd teruglopen, zien we in De Ontginning de aantallen stabiliseren en zelfs toenemen. Na twintig jaar intensieve bescherming zijn vorig jaar 200 kievitsbroedparen waargenomen. De grutto telde 25 broedparen en van de tureluur, scholekster en de wulp werden er respectievelijk 45, 21 en 10 geteld. Ter vergelijking: in 2020 waren er nog 100 kievitsbroedparen, 16 gruttopen en slechts twee wulpen. Ook de tureluur en de scholekster waren in 2020 minder sterk vertegenwoordigd dan afgelopen jaar.

"Dat is geen toeval," aldus Johan Baas, boer en betrokkene bij Elan. "Dat is het resultaat van enorm veel vrijwilligerswerk, boerenverstand en goed beleid. Maar dat betekent niet dat we nu kunnen stoppen."

Camera's onthullen de vijanden

Rust bieden aan broedende vogels is één ding. Maar de weilanden zijn ook een eettafel voor predatoren. Camera's die al jaren de nesten monitoren, maken duidelijk wat er 's nachts speelt.

De vos en de zwarte kraai zijn bekende *culprits*; in veel weidevogelgebieden worden ze al langer actief geweerd. Maar de beelden tonen meer. De steenmarter blijkt een opmerkelijk actieve jager op nesten en kuikens. Zeven jaar geleden kregen beheerders toestemming om steenmarters levend te vangen en — indien nodig — selectief te doden. Een ingrijpende maatregel, die inmiddels zijn vruchten afwerpt.

Verrassender was de ontdekking van de wasbeerhond. Dit uit Azië afkomstige dier, voor de meeste Nederlanders een onbekende verschijning, bleek veel vaker aanwezig dan werd aangenomen. Lang gold de wasbeerhond als een opportunistische alleseter die het vooral op plantaardig voedsel had gemunt. De nestcamera's lieten iets anders zien: een actieve predator die het gemunt heeft op eieren en kuikens. Een dier dat

werd onderschat en daardoor aanzienlijke schade kon aanrichten.

De jarenlange monitoring leidde ertoe dat de wasbeerhond inmiddels een plek heeft gekregen op de lijst van bejaagbare predatoren binnen het weidevogelbeheer. Inzichten uit lokaal veldwerk vonden zo hun weg naar instanties, die verantwoordelijk zijn voor bescherming op grotere schaal.

Niet alle predatoren mogen worden geweerd. Buizerds, velduilen, ooievaars en kiekendieven zijn beschermd — en ze hebben ook gewoon recht op hun maaltijd. De das mag vrij rondlopen, en tegenwoordig duikt ook de otter op bij de nesten.

Predatoren met baasjes

Camera-opnames tonen met regelmaat loslopende katten die de nesten in de gaten houden.

Het is hun instinct, ze weten niet beter, maar een kat die 's nachts rondstruint in het broedgebied kan in één nacht meerdere nesten verwoesten. De campagne "Vogel in het land, poes in de mand", die al langer circuleert in de regio, is geen grap. Het is een serieus verzoek.

Hetzelfde geldt voor honden. Een loslopende hond in de weilanden jaagt broedende vogels van hun nest — soms met fatale gevolgen voor de eieren of pasgeboren kuikens. De hond aangeliend en bij je in de buurt houden kost niets. Maar het scheelt wel nestjes.

"De mens begrijpt het zodra je het uitlegt," legt Jeroen Hofstee (nazorger) uit. "Een vos of een kraai begrijpt het niet. Maar die kunnen we ook weren. Een buurman of buurvrouw kunnen we alleen maar vragen om mee te doen."

Een testje voor de komende weken

Wil je zelf ervaren hoe bijzonder dit gebied is? Doe dan een simpele test. Pak de fiets of kom met de auto. Rijd door Nijelamer of Nijeholtwolde en stop even langs de weg. Blijf op de weg en ga de landerijen niet in; dat hoeft ook niet. Luister en neem de geluiden in je op.

Je hoort de kievit met zijn kenmerkende 'kiewie-wiet'. De melodische, licht weemoedige roep van de wulp. Het 'tjululuu' van de tureluur. De grutto. De scholekster. Kijk omhoog: de vogels cirkelen boven je, alert en waakzaam, hun nesten bewakend vanuit de lucht.

Rijd vervolgens verder en verlaat De Ontginning over de brug van de Schipsloot of het spoor. Stop na een kilometer of twee opnieuw. Luister nog eens. Dan is het stil.

Als je deze test doet, hopen wij dat je je realiseert hoe bijzonder het is wat er op deze grote groene — en soms wat saaie — weilanden in De Ontginning gebeurt.

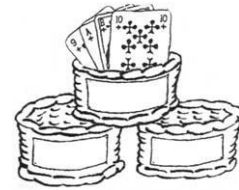
WAT KUN JIJ DOEN?

- **Blijf op de weg** — ga niet de weilanden in
- **Houd je hond aangeliend** langs de weilanden
- **Houd de kat 's nachts binnen** tijdens het broedseizoen (april–juni)
- **Wees je bewust van je keuzes.** Een ooievaar is een mooi dier, maar is tevens predator
- **Geniet van dit heel unieke stukje natuur** — vanaf de weg
- **Wil jij nazorger worden?** Ga naar de lokale Vogelwachten en ontdek de mogelijkheden

Van een vogelliefhebber

Advendo kaarten

De tijd vliegt, helemaal waar. Eind september begonnen en voor je 't weet is 't alweer eind maart en zit het kaartseizoen er alweer op. Jammer, maar 't is ook zo weer 25 september!

En dan beginnen we weer met frisse moed!

27 maart was de laatste kaartavond van dit seizoen, er waren 13 deelnemers deze avond.

Uitslag:

1, Leny	+ 96
2, Sientje	+ 75
3, Hans	+ 62
4, Riek	+ 48
5, Koos	+ 37
6, Janny H	+ 17
7, Tjitske	+ 3
8, Gerrit	- 6
9, Tom	- 13
10, Hilbrand	- 29
11 Bertha	- 54
12, Jannie de J	- 92
13, Luutzen	- 144

De beker was 't afgelopen jaar in handen van Luutzen v.d. Wey en gaat dit jaar naar:

Hilbrand Diever. Hij was ook in 2004 kaartkampioen.

Hilbrand was elke avond in de + geëindigd, behalve de laatste.

Zijn vrouw Tjitske eindigde elke keer in de -, behalve de laatste.

Einduitslag;

1. Hilbrand Diever	+ 541
2, Koos Meyners	+ 203
3, Riek Hogeling	+ 198
4, Janny Hoekstra	+ 190
5, Tom Vogelzang	+ 184
6, Leny Vogelzang	+ 176
7, Luutzen v.d. Wey	+ 163
8, Hans Sterkenburgh	+ 43
9, Sientje Hogeling	+ 22
10, Jannie de Jong	- 102
11, Bertha Bos	- 435
12, Tjitske Diever	- 588

Hilbrand, nogmaals proficiat. De deelnemers van de competitie kregen allemaal een bon van de slager. Om hiervoor in aanmerking te komen mag je één avond van de zeven missen.

Alle kaarters, Marina voor je lekkere gebak en slager Marten, allen hartelijk dank.

Graag allemaal tot 25 september 2026,

Sientje Hogeling

Activiteitencommissie

Boekenruilavond

De boekenruilavond van 9 maart was zeer geslaagd. De opkomst van mensen was boven verwachting. Het idee van de commissie was minimaal 1 à maximaal 5 boeken mee te nemen naar het Dorpshuis. Iedereen had 3 à 5 boeken mee van huis die men kon missen. Ze werden gelijk netjes in rijen uitgesteld op de biljarttafel.

Eenieder had zo al snel het overzicht over de titels van de boeken.

Er werd al snel gezellig gekeuveld over inhoud van boeken. Het uitruilen van de boeken verliep vlekkeloos. Eenieder is ook weer met meerdere andermans boeken naar huis gegaan. Onderling werden er weer nieuwe afspraken gemaakt om uit te ruilen. Hoe mooi is dat. Ook hebben we even zo her en der gevraagd aan mensen over een minibiebkastje in het dorp als aanvulling. We kregen over het algemeen te horen dat deze manier van uitruilen erg gewaardeerd werd en de voorkeur heeft. Vooral de ontmoeting en de mogelijkheid een kopje koffie/thee te drinken maakte het plaatje compleet. Als commissie hebben we besloten dat deze manier van ruilen een vervolg gaat krijgen. Het najaar (oktober/november) staat weer in de planning. Bedankt allen voor de enthousiaste reacties.

Groeten, de Activiteitencommissie

NLdoet 14 maart 2026

Geslaagde opruim- en schoonmaakactie

Met een mooie opkomst van circa 40 enthousiaste vrijwilligers was de opruim- en schoonmaakactie een groot succes. Vele handen maken licht werk, en ondertussen was er volop gelegenheid om gezellig bij te praten.

Er is hard gewerkt: de kelder is opgeruimd en grondig schoongemaakt, net als de voorraadkast en de keukenkasten. Ook de ramen zijn zowel binnen als buiten gewassen. rondom het gebouw zijn de kantplanken en dakgoten schoongemaakt.

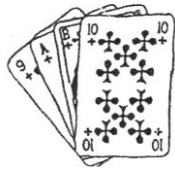

Daarnaast is de tuin flink aangepakt: gesnoeid en netjes gemaakt. De speeltoestellen en het terras aan de achterzijde zijn onder handen genomen door de mannen van Omniveld.

Tot slot is er bestrating aangelegd voor de nieuwe container, die geplaatst is voor extra opslag van onder andere tuinstoelen.

Wij willen alle vrijwilligers hartelijk bedanken voor hun inzet en de grote opkomst. Dankzij jullie was het een productieve én gezellige dag. De dag werd gezamenlijk afgesloten met een kopje soep en een broodje.

Schut- en Klaverjassen

Kaartclub Ter Idzard "De Boer Is Troef"

Avonduitslag
13-3-2026

Klaverjassen

1	Lida Hiemstra	7505	17	Jos Vreeling	6123
2	Siebrand Hiemstra	7197	18	Joyce Tittel	6079
3	Jan vd Akker	6900	19	Mariet Mulder	6076
4	Michiel Hornstra	6862	20	Johanna de Vries	6070
5	Jan Scheltinga	6821	21	Sientje Hogeling	6008
6	Riek Hogeling	6780	22	Sjoerd Huitema	5998
7	Hendrik vd Goot	6728	23	Johan Monnikhof	5940
8	Diny Bollen	6619	24	Paul van Voorn	5930
9	Bertus Hogeling	6552	25	Jelle Twijnstra	5832
10	Jelle de Hey	6546	26	Lutizen vd Wey	5823
11	louw Mulder	6483	27	Koos de Vries	5685
12	Bertus vd Akker	6460	28	Grada Hogeling	5657
13	Jos vd Vegt	6386	29	Jan Gerrit Hof	5445
14	Ludwig Orsel	6200	30	Frank Hornstra	5387
15	Bob de Boer	6155	31	Chris Lenstra	5376
16	Jan Mulder	6131			

Nieuws van De Striepe

De eerste zonnestralen laten zich weer zien, de dagen worden langer en op het schoolplein horen we het weer: gelach, energie en... een beetje lentekriebels. De lente is voorzichtig aan begonnen, en dat merken we ook op school.

In de komende periode besteden we op onze school traditiegetrouw aandacht aan het thema *Relaties & seksualiteit*. Dat doen we in alle groepen, op een manier die past bij de leeftijd van de kinderen. In de onderbouw gaat het bijvoorbeeld over vriendschap, gevoelens en hoe je goed met elkaar omgaat. In de midden- en bovenbouw komen onderwerpen aan bod zoals grenzen aangeven, respect voor elkaar en veranderingen in het lichaam. Altijd op een laagdrempelige en veilige manier, waarbij ruimte is voor vragen en gesprekken.

Juist in een tijd waarin kinderen veel horen en zien – online, op straat of via oudere broers en zussen – vinden wij het belangrijk dat zij betrouwbare informatie krijgen in een vertrouwde omgeving. School is bij uitstek een plek waar we samen kunnen praten over respect, verschillen en hoe we goed met elkaar omgaan.

In de afgelopen periode hebben wij gewerkt met de projectweken over meertaligheid. Dat betekent dat we extra aandacht besteden aan de vele verschillende talen om ons heen. In onze klassen zijn o.a. de volgende talen voorbijgekomen; Fries, Stellingwerfs, Engels, Oekraïens, Russisch en Pools.

Door onze leerlingen in aanraking te laten komen met verschillende talen maken we onze school rijker. Tijdens de projectweken ontdekken kinderen hoe woorden, gevoelens en verhalen in verschillende talen klinken. Soms merken ze dat een woord in de ene taal nét iets anders voelt dan in de andere. Dat levert mooie gesprekken op – ook over vriendschap, respect en hoe je met elkaar communiceert.

Want of je nu “vriend”, “friend”, “amigo” of iets anders zegt: de boodschap blijft hetzelfde. We willen dat iedereen zich gezien, gehoord en veilig voelt.

De lente brengt nieuwe energie met zich mee.

Op het schoolplein, in de klas en in de gesprekken die we met elkaar voeren. Zo groeien onze leerlingen niet alleen in kennis, maar ook in begrip voor zichzelf én voor elkaar.

En dat zijn misschien wel de mooiste lentekriebels die er zijn!

Namens het team van de Striepe een hartelijke groet, Ingrid Bruinenberg

Groep 4 OBS De Striepe

Élfjes' over de lente in het Fries, Nederlands en Stellingwerfs

vollybal

Mooie sport
is ook leuk
lieders spelen het graag
fijn
Sven
en
Lieke

Znie

it falt
it is kalt
it is kool left
leuk!!!

LOGAN/jacob

hunnw

hunnw stark
hunnw is roofdier
hunnw et een mooi
volle
Nina Enrens

katte

zo lieve
zo moeizige dieren
zo knufelij en zachte
aardig
Marley en Gips

't Hummelhûs

Na een periode van dikke jassen, koude neuzen en hier en daar een verdwaalde sneeuwbus, lijkt het erop dat de lente zich weer voorzichtig laat zien. De zon laat zich steeds vaker zien en dat betekent maar één ding: tijd voor lentekriebels!

Bij 't Hummelhûs merken we het meteen. De kinderen willen graag buitenspelen, ontdekken en... lekker vies worden 😊. De laarzen staan klaar en ook de eerste zandtaartjes zijn geserveerd (helaas nog niet geschikt voor consumptie). Ondertussen genieten de ouders van de eerste zonnestralen, een praatje op het bankje en de kleine dingen die het seizoen zo mooi maken.

De omgeving komt langzaam weer tot leven. Tuinen krijgen kleur, mensen blijven net wat langer buiten staan voor een praatje en de eerste korte mouwen en zelfs korte broeken zijn alweer gespot.

Ook bij de BSO, peuterochtend en de dagopvang zijn we volop bezig met het Lentethema. We knutselen, leren, zingen lenteliedjes en kijken vol verwondering naar alles wat groeit en bloeit. Want eerlijk is eerlijk: de lente verveelt nooit.

Wij kijken uit naar een mooi seizoen vol zon, buiten spelen en gezellige momenten met jong en oud.

Zien jullie ons straks ook weer lekker buiten?

Lente groeten,
Team 't Hummelhûs 🌻

